

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Antitheotum & Periphrasis exempla. Cap. XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

religiosissima loca, fecerunt turpitudinis & flagitorum suorum officinam. Qui locus poterit accommodari in solennitate Natalis Domini nostri Iesu Christi, quo tempore, deprauata quedam irrepit consuetudo; ut iocis, choreis, sumptuosis conuiuijs, consanguinei & affines se multo invitantes, illos dies consumant. In his ciuitatibus aut oppidis, vbi luxui homines sunt dediti, dicere poterit Ecclesiasticus orator: Quid agūt quidam ex vobis, ingurgitant, non concoquunt, eis pituita molesta est, oriuntur febres, immaturo tempore senescunt, decidit memoria, libido cruciantur, minuunt patrimonium, miseri in hac vita ad mortem perpetuam festinant. Valeat haec forma dicendi in primis ad docendum aliquid, ut suadeat, aut dissuadeat orator.

Antithetorum & Periphrasis exempla.

Cap. XXVIII.

SANCTVS Episcopus & martyr Cyprianus, in libro de patientia, de Christo loquens, pulchris antithetis vsus est, his verbis: Ut insultantium sputa patienter exciperet, qui sputo suo coeci oculos paulo ante formasset; et cuius in nomine nunc a seruis suis Zabulus cum angelus suis flagellatur, flagella ipse pateretur; coronaretur spinis, qui martyres floribus coronat aeternis; palmis in faciem verberaretur, qui palmas veras vincentibus tribuit; spoliaretur veste terrena, qui indumento immortalitatis ceteros vestit; cibaretur felle, qui cibum celestem dedit; acetopararetur, qui poculum salutare propinavit. B. Ambrosius de virginibus scribens, eleganter hanc figuram adhibuit: Nō est, inquit, Christus circumferaneus; Christus enim

enim est pax, in foro lites: Christus charitas est, in foro obiectatio. Antithesis uti poterit orator, docens spiritua- lis vitæ commoda, & sanctas oblectationes: Voluptates corporis debilitant corpus, gaudia spiritus vim animi au- gent; illæ pœnitentiam, hæ latitudinem; illæ infamiam, hæ lau dem corā Deo & hominibus pariunt. Hac figura orato- res vtentes, maximè rem ante oculos ponunt. Periphra- sim hanc adhibuit S. Gregorius Nazianzenus de laudi- bus Heronis: Enim uero, quando te, vt par erat, ad nos re- cepisti; atq; ille, qui eos, à quibus glorificatur, glorificat, & eos, à quibus irritatur, irritat; qui eorum, à quibus ti- metur, volūtatem explet, & mortui rursus vitam inspi- rat, qui vt Lazarū quatriduo, postquam è vita migraue- rat sic te post quadriennium ad vitam reuocauit; qui iu- xta Ezechielis, prophetarum omnium admirandi excel- siquæ visionem, ossa cum ossibus, & iuncturā cum iundu- ris connectit, quando, inquam, ille cupientibus nobis, cu- pientem te reddidit, fac in ysdem vitæ studijs, & sermo- nis libertate perseueres, nè alioqui in eam opinionem ho- mines adducas, vt te afflictionibus fractum atq; deiectum fuisse, philosophi, mīq; per ignauiam prodidisse arbitren- tur. Hoc loco, pro nomine Dei, periphrasi grauiſſima & ſplendidissima uſus est ille idem, in laudem Athanasii, & periphrasi uſus est, & descripto nomine: Lucernā illā luci præuentem, vocem sermoni, mediatorē mediatori, me- diatorem, inquā, noui & veteris testamenti, Ioannem il- lum egregium. Ad Nazianzeni imitationem poterit Ec- clesiasticus orator uti hac periphrasi: Ille, qui eos, quos fo- let euere, maximè decipit; qui virtutis specie ple- runque extollit; qui eos, à quibus magis diligitur, ſepiuſ fallit;

fallit; probitatis & innocentiae irrisor, à quo nemo tandem interdum non est deceptus, dissimulationis, adulatio[n]is magister, honorum & diuitiarū admirator, impurorum voluptatum minister, & callidus sophista, & bonorum etiam ingeniorum corruptor, ille est, quem amatis: quid creditis mundum esse? mundus est is, quem vobis descripsi.

Paronomasiæ, & interrogationis exempla.
Cap. XXIX.

BEATVS Basilius in eo explicando, Destruam horrea mea, paronomasia usus est: Habes, inquit, horrea, ventres pauperum. Chrysostomus in epistolam ad Titom. fac, inquit, tibi debitorem Deum, & quidvis pete; primum fœnerare, deinde repeate, ut cum usuris recipias; tende manus tuas non solum in cælum, sed etiam in pauperum manus. si eò manus porrexeris, verticem cæli tanges: nam qui ibi sedet, eleemosynam accipit, si manus infructuosas sustuleris, nihil fructus capies. S.P. Ambrosius de virginibus, de B. virgine Maria loquens, ita scripsit: Neq[ue] enim comites fœminas desiderabat, quæ bonas comites cogitationes habeat. Hac paronomasia aptissimè vteatur Ecclesiasticus orator, ad consolandos pauperes: Quid creditis? multi pauperes sunt diuites, diuites gratia, diuites humilitate, diuites patientia; multi autem diuites sunt magis pauperes, quam ij, qui sunt pauperes humilitate, misericordia, Christianis virtutibus. Interrogationis exempla, innumerabilia sunt apud sanctos patres; ex quibus hoc uno erimus contenti, quod S. Ambrosius in lib. de virginibus, de B. Virgine verba faciens, imitandum propon-